

[Alfred Jensen.]

godkende den forringelse, der her foreslås af ministerens forslag, og derfor vil vi stemme herimod.

Vi er ej heller indforstået med ændringsforslag nr. 9, som går ud på at skærpe maksimumsbestemmelserne. Jeg kan ikke se nogen saglig begrundelse for, at den mand, hvis fortjeneste eventuelt er ringere end fagets eller områdets gennemsnitsfortjeneste, skal have et mindre maksimumsbeløb fremover, end han nu kan få. Det er en forringelse, som vil komme til at gå ud over de dårligst udrustede, hvad arbejdsevne angår. Det vil komme til at ramme dem, der er uheldige og kun har det dårligste arbejde, og det vil komme til at ramme de ældre arbejdere, der måske ikke er i stand til at tjene så meget, som de tidligere har tjent. Det kan ikke være nogen rimelig ordning. Denne underminering af bestemmelserne vil vi ikke godkende, og derfor stemmer vi også imod dette ændringsforslag.

Vi erkender altså, at ændringsforslagene stort set betyder forbedringer, men vi er ikke tilfredse med det, det burde have været bedre.

Jeg har jo alt redegjort for, på hvilke områder vi mener der burde sættes ind, og ved forskellige lejligheder nøje omtalt disse felter. Jeg skal derfor nøjes med at fastslå, hvad det egentlig er, vi har peget på burde gennemføres for at opnå en tilfredsstillende midlertidig løsning, og det minimum, som vi mener man kan være bekendt at byde de arbejdsløse. Det er en forhøjelse af dagpengene med 20 pct., en forhøjelse af børnetillægget og huslejhjælpens maksimumsbeløb med 100 pct., en daglig brændselshjælpsydelse, karenstidens bortfald og dækning for de såkaldte sociale udgifter ved offentlige tilskud med 100 pct. Det er det, vi har foreslået, og det mener vi fortsat man bør stille efter at få gennemført.

Vi har ikke stillet ændringsforslag til denne behandling. Vi giver afkald på det, fordi vi tilstrækkelig tydeligt både i forrige og i dette folketingsår har tilkendegivet, hvorledes vi mener arbejdsløshedslovgivningen bør være. Vore forslag manifesterer tilstrækkelig tydeligt, på hvilke områder vi mener der skal sættes ind.

Jeg vil tillade mig at have den opfattelse, at disse forslag også har gjort deres virkning i diskussionen om, hvorledes der skulle tages fat på, kan vi godt sige, en regulering af understøttelserne i arbejdsløshedsloven. Det resultat, der nu foreligger, tager jeg ikke alene som udtryk for, hvad der er sagt fra denne talerstol, men også for de bestræbelser, der har været i gang ude omkring i landet, også fra arbejdsløshedskassernes side, for at få en tilfredsstillende løsning, og vi tager det som udtryk for, at det er muligt at få gennemført forbedringer. Vi er naturligvis tilfredse med de foreslåede forbedringer, og det er klart, at vi vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling, men jeg gør opmærksom på, at vi fastholder de krav, vi har fremført, og man må gøre sig klart, hvad enten man synes om det eller ej, at arbejdsløshedskasserne, de arbejdsløse og de arbejdende fortsat vil fremføre kravet om en bedre arbejdsløshedslovgivning end den, der bliver resultatet af denne revision.

Jeg sagde ved lovforslagets første behandling, at jeg helst så, at loven om de kommunale beskæftigelsesudvalg helt blev ophævet. Jeg tror ikke, der kommer meget ud af det foretagende, det kan blive bekosteligt. Jeg ved ikke, om der kan blive megen skrig, men liden uld bliver der i hvert fald.

Endelig ser jeg med utilfredshed af betænkningen, at alle partier i udvalget er enige om at afvise vort forslag om en ekstraordinær hjælp til langvarigt arbejdsløse. Det ser ud, som om det eneste, man har kunnet enes om, har været at afvise at yde en ekstra håndsrekning til de arbejdere, der har været så uheldige at gå arbejdsløse i en længere periode forud for 1. april 1960.

Jeg ser, at venstre og de konservative har ønsket, at man gennemførte forhøjelser for de langvarigt arbejdsløse. Jeg er udmærket klar over, hvad der ligger bag, det må være en forståelse af, at det, når man har gået ledig i en længere periode, kan være skralt nok med den hjælp, der bydes de arbejdsløse. Men når man har denne forståelse, fatter jeg ikke, hvorfor man dog ikke går ind for vort lovforslag, som er en midlertidig ordning, og som betyder, at de, der har gået ledige i over 40 dage sidste vinter, i indtil 50 dage får en ekstra hjælp på 2 kr. 50 øre pr. dag, for så vidt de er forsørgere.